

два челевѣцы за да живѣжтъ, была твърдѣ пріятна и плодоносна, мѣсто неисказано добро. То се нарича Рай, и казватъ, чи было въ Азія, на туй мѣсто, дѣто се сбиратъ рѣки тѣ *Тигръ* и *Евфратъ* при Персійскіятъ заливъ. Първо то време на животатъ тѣ на туй мѣсто проминѣли, кое то было, ни горѣщо, ни студено; тѣ были тогази чисти, невинни и отъ сичко доволни и здрави. Тѣ се наслаждавали еще, кѣто гледали Бога и имъ было общо туй жилище, кое то се зове и първа църква. Богъ имъ далъ волю да яджтъ отъ сички тѣ плѣдове на дръва та, кои то се веке тамъ намѣрвали, амж имъ запретилъ само отъ едно дърво да не хапватъ; то се зове въ Св. писаніе: *Древо познанія добра и зла*, и имъ казалъ, чи ако не послушатъ, та да хапнѣжтъ, тос-часъ щѣжтъ да умрѣжтъ, и щѣжтъ да испытатъ, колко е лошо непокорство то.

§ 4.

Грѣхопаденіе-то на Адама и Ева.

Быт. Гл. 3.

Адамъ и Ева, безъ да смыслятъ, чи Богъ знае свършенно, кое имъ е полезно и кое вредително, и че трѣба да испълнятъ сичко, какво то имъ заповѣда, забравили Божіѣ тѣ заповѣдь, тапа подсторени еще и отъ діаволатъ, който се присторилъ на змій, хапнѣли отъ запрещенныйтъ плѣдъ. Амж тос-часъ, кѣто показали на Бога туй преслушаніе, осѣтили пагубны тѣ му сѣтныны: защо то, кѣто нѣмало, какъ да се оправятъ